

SIGLA

B = cod. Bodleianus, MS. E. D. Clarke 39 = Bekkeri Β

T = cod. Venetus Append. Class. 4, cod. 1 = Bekkeri τ

W = cod. Vindobonensis 54, suppl. phil. Gr. 7 = Stallbaumii
Vind. ι

C = cod. Crusianus sive Tubingensis = Stallbaumii Ξ

D = cod. Venetus 185 = Bekkeri Π

G = cod. Venetus Append. Class. 4, cod. 54 = Bekkeri Λ

V = cod. Vindobonensis 109 = Bekkeri Φ

Oxy. = Papyrus Oxyrhynchita (Grenfell et Hunt

V, pp. 243 sqq.)

Recentiores manus librorum B T W litteris b t w significantur

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΕΤΑΙΡΟΣ

St. III
p. 172

ΑΠΟΛ. Δοκῶ μοι περὶ ὧν πυνθάνεσθε οὐκ ἀμελέτητος **a**
εἶναι. καὶ γὰρ ἐτύγγανον πρόφην εἰς ἄστυ οἴκοθεν ἀνιῶν Φαλη-
ρόθεν· τῶν οὖν γνωρίμων τις ὅπισθεν κατιδῶν με πόρρωθεν
ἐκάλεσε, καὶ παίζων ἅμα τῇ κλήσει, “ὦ Φαληρεὺς,” ἔφη,
“οὗτος Ἀπολλόδωρος, οὐ περιμένεις;” Καγὼ ἐπιστὰς περι- **5**
έμεινα. Καὶ ὅς, “Ἀπολλόδωρε,” ἔφη, “καὶ μὴν καὶ ἐναγχός
σε ἐζήτουν βουλόμενος διαπυθέσθαι τὴν Ἀγάθωνος συνουσίαν
καὶ Σωκράτους καὶ Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τότε ἐν **b**
τῷ συνδείπνῳ παραγενομένων, περὶ τῶν ἐρωτικῶν λόγων
τίνες ἦσαν· ἄλλος γάρ τις μοι διηγείτο ἀκηκοὺς Φοίνικος
τοῦ Φιλίππου, ἔφη δὲ καὶ σὲ εἰδέναι. ἀλλὰ γὰρ οὐδὲν εἶχε
σαφὲς λέγειν. σὺ οὖν μοι διήγησαι· δικαιοτάτος γὰρ εἶ **5**
τοὺς τοῦ ἐταίρου λόγους ἀπαγγέλλειν. πρότερον δέ μοι,”
ἢ δ’ ὅς, “εἰπέ, σὺ αὐτὸς παρεγένου τῇ συνουσίᾳ ταύτῃ ἢ οὐ;”
Καγὼ εἶπον ὅτι “Παντάπασιν ἔοικέ σοι οὐδὲν διηγέισθαι
σαφὲς ὁ διηγούμενος, εἰ νεωστὶ ἡγῇ τὴν συνουσίαν γεγενῆσθαι **c**
ταύτην ἢ ἐρωτᾶς, ὥστε καὶ ἐμὲ παραγενέσθαι.” “Ἐγὼ γε

a 1 οὐκ B T W : νῦν οὐκ Methodius al. **a** 4 ὧ B T W : ὁ al.
a 5 Ἀπολλόδωρος secl. Badham περιμένεις T W : περιμένεις B : περι-
μένεις al. **b** 2 συνδείπνῳ B Methodius : συνδειπνεῖν T : συνδειπνῶ
W **c** 2 καὶ ἐμὲ B T W : καὶ με Athenaenus ἐγὼ γε δὲ, ἔφη scripsi :
ἐγώ γε δὲ B T W : ἐγὼ γὰρ ἔφη(ν) Athenaenus : ἐγώ γ’, ἔφη Badham

οἴη," ἔφη. "Πόθεν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Γλαύκων; οὐκ οἶσθ' ὅτι πολλῶν ἐτῶν Ἀγάθων ἐνθάδε οὐκ ἐπιδεδήμηκεν, ἀφ' οὗ δ' 5 ἐγὼ Σωκράτει συνδιατρίβω καὶ ἐπιμελὲς πεποιήμαι ἐκάστης ἡμέρας εἰδέναι ὅτι ἂν λέγῃ ἢ πράττῃ, οὐδέπω τρία ἔτη ἐστίν; 173 πρὸ τοῦ δὲ περιτρέχων ὅπῃ τύχοιμι καὶ οἰόμενος τί ποιεῖν ἀθλιώτερος ἢ ὅτουοῦν, οὐχ ἥττον ἢ σὺ νυνί, οἰόμενος δεῖν πάντα μᾶλλον πράττειν ἢ φιλοσοφεῖν." Καὶ ὅς, "Μὴ σκῶπτ', ἔφη, "ἀλλ' εἰπέ μοι πότε ἐγένετο ἡ συνουσία 5 αὕτη." Κἀγὼ εἶπον ὅτι "Παίδων ὄντων ἡμῶν ἔτι, ὅτε τῇ πρώτῃ τραγωδίᾳ ἐνίκησεν Ἀγάθων, τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ἢ τὰ ἐπινίκια ἔθνευ αὐτός τε καὶ οἱ χορευταί." "Πάννυ," ἔφη, "ἄρα πάλαι, ὥς ἔοικεν. ἀλλὰ τίς σοι διηγείτο; ἢ αὐτὸς Σωκράτης;" 10 b "Οὐ μὰ τὸν Δία," ἦν δ' ἐγώ, "ἀλλ' ὅσπερ Φοῖνικι. Ἀριστόδημος ἦν τις, Κυδαθηναίεύς, σμικρός, ἀνυπόδητος αἰεὶ παρ-εγεγόνει δ' ἐν τῇ συνουσίᾳ, Σωκράτους ἐραστὴς ὢν ἐν τοῖς μάλιστα τῶν τότε, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ. οὐ μέντοι ἀλλὰ καὶ 5 Σωκράτῃ γε ἔνια ἤδη ἀνηρόμην ὢν ἐκείνου ἤκουσα, καὶ μοι ὠμολόγει καθάπερ ἐκείνος διηγείτο." "Τί οὖν," ἔφη, "οὐ διηγῆσω μοι; πάντως δὲ ἢ ὁδὸς ἢ εἰς ἄστὺ ἐπιτηδεῖα πορευομένοις καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν."

Οὕτω δὴ ἰόντες ἅμα τοὺς λόγους περὶ αὐτῶν ἐποιοῦμεθα, 15 c ὥστε, ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον, οὐκ ἀμελετήτως ἔχω. εἰ οὖν δεῖ καὶ ὑμῖν διηγῆσασθαι, ταῦτα χρὴ ποιεῖν. καὶ γὰρ ἔγωγε καὶ ἄλλως, ὅταν μὲν τινες περὶ φιλοσοφίας λόγους ἢ αὐτὸς ποιῶμαι ἢ ἄλλων ἀκούω, χωρὶς τοῦ οἴεσθαι ὠφελεῖσθαι 5 ὑπερφυῶς ὥς χαίρω. ὅταν δὲ ἄλλους τινάς, ἄλλως τε καὶ τοὺς ὑμετέρους τοὺς τῶν πλουσίων καὶ χρηματιστικῶν, αὐτὸς τε ἄχθομαι ὑμᾶς τε τοὺς ἐταίρους ἐλεῶ, ὅτι οἴεσθε τί ποιεῖν d οὐδὲν ποιοῦντες. καὶ ἴσως αὖ ὑμεῖς ἐμὲ ἡγείσθε κακοδαίμονα

c 4 ἐνθάδε om. Athenaeus a 2 ἢ Tb: ἦν pr. B: ἢ W t νυνί B: νυνί TW a 5 πρώτη om. Athenaeus a 6 ἢ ἢ TW: ἢ B: ἢ Schanz a 8 τίς B: τίς TW b 1 ἄλλοσπερ BTW b 2 παραγεγόνει BTW b 4 καὶ B: om. T b 6 διηγῆσω B T: διηγῆσθαι W: διηγῆσθαι vulg. b 7 ἢ εἰς B T: εἰς W d 1 ἐμὲ ἡγείσθαι B T: ἡγείσθε ἐμὲ W

εἶναι, καὶ οἶομαι ὑμᾶς ἀληθῆ οἴεσθαι. ἐγὼ μέντοι ὑμᾶς οὐκ οἶομαι ἀλλ' εὖ οἶδα.

ΕΤΑΙ. Ἀεὶ ὅμοιος εἶ, ὦ Ἀπολλόδωρε· αἰεὶ γὰρ σαυτὸν 5 τε κακηγορεῖς καὶ τοὺς ἄλλους, καὶ δοκεῖς μοι ἀτεχνῶς πάντας ἀθλίους ἡγείσθαι πλὴν Σωκράτους, ἀπὸ σαυτοῦ ἀρξάμενος. καὶ ὁπόθεν ποτὲ ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβες τὸ μαλακὸς καλεῖσθαι, οὐκ οἶδα ἔγωγε. ἐν μὲν γὰρ τοῖς λόγοις αἰεὶ τοιοῦτος εἶ, σαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγριαίνεις πλὴν Σωκράτους. 10

ΑΠΟΛ. ὦ φίλτατε, καὶ δῆλόν γε δὴ ὅτι οὕτω δια- 15 e νοούμενος καὶ περὶ ἑμαυτοῦ καὶ περὶ ὑμῶν μαίνομαι καὶ παραπαίω;

ΕΤΑΙ. Οὐκ ἄξιον περὶ τούτων, Ἀπολλόδωρε, νῦν ἐρίζειν· ἀλλ' ὅπερ ἐδεόμεθά σου, μὴ ἄλλως ποιήσης, ἀλλὰ διήγησαι 5 τίνες ἦσαν οἱ λόγοι.

ΑΠΟΛ. Ἦσαν τοίνυν ἐκεῖνοι τοιοῦδε τινές—μᾶλλον δ' ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ὥς ἐκεῖνος διηγείτο καὶ ἐγὼ πειράσομαι 174 διηγῆσασθαι.

Ἔφη γάρ οἱ Σωκράτῃ ἐντυχεῖν λελουμένον τε καὶ τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένον, ὃς ἐκεῖνος ὀλιγάκις ἐποίει· καὶ ἐρῆσθαι 5 αὐτὸν ὅποι ἴοι οὕτω καλὸς γεγενημένος.

Καὶ τὸν εἰπεῖν ὅτι Ἐπὶ δειπνον εἰς Ἀγάθωνος. χθὲς γὰρ αὐτὸν διέφυγον τοῖς ἐπινικίοις, φοβηθεὶς τὸν ὄχλον· ὠμολόγησα δ' εἰς τήμερον παρέσεσθαι. ταῦτα δὲ ἐκαλλωπι- 10 σάμην, ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν ἴω. ἀλλὰ σὺ, ἢ δ' ὅς, πῶς ἔχεις πρὸς τὸ ἐθέλειν ἂν ἰέναι ἀκλητος ἐπὶ δειπνον; b

Κἀγώ, ἔφη, εἶπον ὅτι Οὕτως ὅπως ἂν σὺ κελεύης.

Ἔπου τοίνυν, ἔφη, ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν διαφθείρωμεν μεταβαλόντες, ὥς ἄρα καὶ Ἀγάθων ἐπὶ δαίτας ἴασιν

d 8 μαλακὸς B: μαλ' ἀκὸς TW γὰρ] γε Badham a 5 ὅποι B T: ὅπη W b 1 ἐθέλειν ἐν secl. Cobet ἂν ἰέναι Stephanus: ἀνιέναι B T W b 4 μεταβαλόντες TW: μεταβάλλοντες B Athenaeus Ἀγάθων Lachmann: ἀγαθῶν B T W

5 αὐτόματοι ἀγαθοί. "Ὀμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει οὐ μόνον
διαφθεῖραι ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς ταύτην τὴν παροιμίαν·
ποιήσας γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα διαφερόντως ἀγαθὸν ἄνδρα
c τὰ πολεμικά, τὸν δὲ Μενέλεων "μαλθακὸν αἰχμητήν,"
θυσίαν ποιουμένου καὶ ἐστίωντος τοῦ Ἀγαμέμνονος ἄκλητον
ἐποίησεν ἐλθόντα τὸν Μενέλεων ἐπὶ τὴν θοίνην, χεῖρω ὄντα
ἐπὶ τὴν τοῦ ἀμείνωνος.

5 Ταῦτ' ἀκούσας εἰπεῖν ἔφη Ἴσως μέντοι κινδυνεύσω καὶ
ἐγὼ οὐχ ὥς σὺ λέγεις, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ καθ' Ὀμηρον
φαῦλος ὢν ἐπὶ σοφοῦ ἀνδρὸς ἰέναι θοίνην ἄκλητος. ὅρα οὖν
ἄγων με τί ἀπολογήσῃ, ὥς ἐγὼ μὲν οὐχ ὁμολογήσω ἄκλητος
d ἦκειν, ἀλλ' ὑπὸ σοῦ κεκλημένος.

"Σύν τε δύ'," ἔφη, "ἐρχομένω πρὸ ὁδοῦ" βουλευσόμεθα
ὅτι ἐροῦμεν. ἀλλ' ἴωμεν.

Τοιαῦτ' ἄττα σφᾶς ἔφη διαλεχθέντας ἰέναι. τὸν οὖν
5 Σωκράτη ἑαυτῷ πως προσέχοντα τὸν νοῦν κατὰ τὴν ὁδὸν
πορεύεσθαι ὑπολείπομενον, καὶ περιμένοντος οὗ κελεύειν
προῖεναι εἰς τὸ πρόσθεν. ἐπειδὴ δὲ γενέσθαι ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ
e τῇ Ἀγάθωνος, ἀνεψωγμένην καταλαμβάνειν τὴν θύραν, καὶ τι
ἔφη αὐτόθι γελοῖον παθεῖν. οἱ μὲν γὰρ εὐθύς παῖδά τινα
τῶν ἐνδοθεν ἀπαιτήσαντα ἄγειν οὐ κατέκειντο οἱ ἄλλοι, καὶ
καταλαμβάνειν ἤδη μέλλοντας δειπνεῖν· εὐθύς δ' οὖν ὥς
5 ἰδεῖν τὸν Ἀγάθωνα, ὦ, φάναι, Ἀριστόδημε, εἰς καλὸν ἦκεις
ὅπως συνδειπνήσῃς· εἰ δ' ἄλλου τινὸς ἕνεκα ἦλθες, εἰς αὐθις
ἀναβαλοῦ, ὥς καὶ χθὲς ζητῶν σε ἵνα καλέσαιμι, οὐχ οἷός τ'
ἦ ἰδεῖν. ἀλλὰ Σωκράτη ἡμῖν πῶς οὐκ ἄγεις;

Καὶ ἐγώ, ἔφη, μεταστρεφόμενος οὐδαμοῦ ὁρῶ Σωκράτη

c 7, 8 ὅρα... τί Badham (vide Ficinus): ἄρα... τι B: ἄρα... τι T:
ἀρ'... τί W d 2 πρὸ ὁδοῦ B T W: πρὸ δ τοῦ Homerus K 224
d 3 ἀλλὰ ἴωμεν T W: ἀλλ' ἐῷμεν B d 6 πορευόμενον ὑπολείπεσθαι
Rohde d 7 δὲ] δὲ ξ Cobet: δ' ξ Baier e 2 οἱ Photius b: οἱ
B T: τὸν W e 3 τῶν ἐνδοθεν Porson: τῶν ἐνδον Photius: ἐνδοθεν
B T W e 5 ὦ T W: ὦ B e 6 συνδειπνήσῃς B T W: συνδειπνή-
σεις Laur. xiv. 85 e 7 τ' ἦ T W: τε B e 9 ἔφη B: ἔφην T W
οὐδαμοῦ B: οὐδαμῇ T W

ἐπόμενον· εἶπον οὖν ὅτι καὶ αὐτὸς μετὰ Σωκράτους ἦκοιμι, 10
κληθεῖς ὑπ' ἐκείνου δεῦρ' ἐπὶ δεῖπνον.

Καλῶς γ', ἔφη, ποιῶν σύ· ἀλλὰ ποῦ ἔστιν οὗτος;

"Ὅπισθεν ἐμοῦ ἄρτι εἰσῆει· ἀλλὰ θαυμάζω καὶ αὐτὸς ποῦ 175
ἂν εἴη.

Οὐ σκέψη, ἔφη, παῖ, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, καὶ εἰσάξεις
Σωκράτη; σὺ δ', ἦ δ' ὅς, Ἀριστόδημε, παρ' Ἐρμύξιαχον
κατακλίνου.

Καὶ ἐ μὲν ἔφη ἀπονίζειν τὸν παῖδα ἵνα κατακέοιτο· ἄλλον
δέ τινα τῶν παίδων ἦκειν ἀγγέλλοντα ὅτι "Σωκράτης οὗτος
ἀναχωρήσας ἐν τῷ τῶν γειτόνων προθύρῳ ἔστηκεν, κάμοῦ
καλοῦντος οὐκ ἐθέλει εἰσιέναι."

"Ατοπὸν γ', ἔφη, λέγεις· οὐκ οὖν καλεῖς αὐτὸν καὶ μὴ 10
ἀφήσεις;

Καὶ ὅς ἔφη εἰπεῖν Μηδαμῶς, ἀλλ' ἔατε αὐτόν. ἔθος γάρ b
τι τοῦτ' ἔχει· ἐνίοτε ἀποστὰς ὅποι ἂν τύχῃ ἔστηκεν. ἦξαι
δ' αὐτίκα, ὥς ἐγὼ οἶμαι. μὴ οὖν κινεῖτε, ἀλλ' ἔατε.

'Ἀλλ' οὕτω χρὴ ποιεῖν, εἰ σοὶ δοκεῖ, ἔφη φάναι τὸν
'Αγάθωνα. ἀλλ' ἡμᾶς, ὦ παῖδες, τοὺς ἄλλους ἐστιάτε. 5
πάντως παρατίθετε ὅτι ἂν βούλησθε, ἐπειδὴν τις ὑμῖν μὴ
ἔφεστήκη—ὁ ἐγὼ οὐδεπώποτε ἐποίησα—νῦν οὖν, νομίζοντες
καὶ ἐμὲ ὑφ' ὑμῶν κεκληθῆσθαι ἐπὶ δεῖπνον καὶ τούσδε τοὺς
ἄλλους, θεραπεύετε, ἵν' ὑμᾶς ἐπαινώμεν. c

Μετὰ ταῦτα ἔφη σφᾶς μὲν δειπνεῖν, τὸν δὲ Σωκράτη
οὐκ εἰσιέναι. τὸν οὖν Ἀγάθωνα πολλάκις κελεύειν μετα-
πέμψασθαι τὸν Σωκράτη, ἐ δὲ οὐκ ἔαν. ἦκειν οὖν αὐτὸν οὐ

e 10 ἦκοιμι B² T W: ἦκοι μὴ B e 12 γ' T W: om. B a 6 ἐ μὲν
Bast (ξ Stephanus): ἐμὲ B T W ἔφη B: ἔφην T W a 8 κάμοῦ
W: καὶ οὐ B T a 10 καλεῖς B T: καλοῖς W in marg. T: κάλει
rec. b αὐτὸν] αὐθις Herwerden a 11 ἀφήσεις B W: ἀφήσης T
b 2 τοῦτ' B: τοῦτο T: τοιοῦτον W b 4 ἔφη T W: om. B
b 6 πάντες W (sed ω s.v.) ἐπειδὴν τις... μὴ B T: ἐπεὶ τις... οὐ
μὴ L. Schmidt: ἐπεὶ οὐ δὴ τις... μὴ Hug: ἐπεὶ δὴ τις... οὐ μὴ
Schanz: fort. ἐπειδὴν αὐτὸς... μὴ b 7 ἐφεστήκη T: ἀφεστήκη
W: ἐφεστήκει B c 4 ἐ δὲ B: ἐ δε W: ***δὲ T (τὸν δὲ fuisse
videtur): αὐτὸν δὲ vulg.: † δὲ ci. Bekker οὐκ ἔαν B W: οὐκαν T
οὐν om. W

5 πολὺν χρόνον ὥς εἰώθει διατρίψαντα, ἀλλὰ μάλιστα σφᾶς
μεσοῦν δειπνοῦντας. τὸν οὖν Ἀγάθωνα—τυγχάνειν γὰρ
ἔσχατον κατακείμενον μόνον—Δεῦρ', ἔφη φάναι, Σώκρατες,
παρ' ἐμὲ κατάκεισο, ἵνα καὶ τοῦ σοφοῦ ἀπτόμενός σου
d ἀπολαύσω, ὃ σοι προσέστη ἐν τοῖς προθύροις. δῆλον γὰρ
ὅτι ἡῖρες αὐτὸ καὶ ἔχεις· οὐ γὰρ ἂν προαπέστης.

Καὶ τὸν Σωκράτη καθίζεσθαι καὶ εἰπεῖν ὅτι Εὐὶ ἂν ἔχοι,
φάναι, ὦ Ἀγάθων, εἰ τοιοῦτον εἴη ἡ σοφία ὥστ' ἐκ τοῦ πληρε-
5 στέρου εἰς τὸ κενώτερον ρεῖν ἡμῶν, ἐὰν ἀπτόμεθα ἀλλήλων,
ὥσπερ τὸ ἐν ταῖς κύλιξις ὕδωρ τὸ διὰ τοῦ ἐρίου ρέον ἐκ τῆς
πληρεστέρας εἰς τὴν κενωτέραν. εἰ γὰρ οὕτως ἔχει καὶ ἡ
e σοφία, πολλοῦ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατάκλισιν· οἶμαι γάρ
με παρὰ σοῦ πολλῆς καὶ καλῆς σοφίας πληρωθήσεσθαι. ἡ μὲν
γὰρ ἐμὴ φαύλη τις ἂν εἴη, ἡ καὶ ἀμφισβητήσιμος ὥσπερ ὄναρ
οὔσα, ἡ δὲ σὴ λαμπρά τε καὶ πολλὴν ἐπίδοσιν ἔχουσα, ἡ γε
5 παρὰ σοῦ νέου ὄντος οὕτω σφόδρα ἐξέλαμψεν καὶ ἐκφανῆς
ἐγένετο πρῶην ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυρίοις.

Ῥβριστῆς εἶ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὁ Ἀγάθων. καὶ ταῦτα
μὲν καὶ ὀλίγον ὕστερον διαδικασόμεθα ἐγὼ τε καὶ σὺ περὶ
τῆς σοφίας, δικαστῇ χρώμενοι τῷ Διονύσῳ· νῦν δὲ πρὸς τὸ
10 δεῖπνον πρῶτα τρέπου.

176 Μετὰ ταῦτα, ἔφη, κατακλιθέντος τοῦ Σωκράτους καὶ
δειπνήσαντος καὶ τῶν ἄλλων, σπονδάς τε σφᾶς ποιήσασθαι,
καὶ ἄσαντας τὸν θεὸν καὶ τᾶλλα τὰ νομιζόμενα, τρέπεσθαι
πρὸς τὸν πότον· τὸν οὖν Πausανίαν ἔφη λόγον τοιοῦτου
5 τινὸς κατάρχειν. Εἶεν, ἄνδρες, φάναι, τίνα τρόπον ῥᾶστα
πιόμεθα; ἐγὼ μὲν οὖν λέγω ὑμῖν ὅτι τῷ ὄντι πάνιν χαλεπῶς
ἔχω ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου καὶ δέομαι ἀναψυχῆς τινος—οἶμαι
δὲ καὶ ὑμῶν τοὺς πολλούς· παρήστε γὰρ χθὲς—σκοπεῖσθε
b οὖν τίνα τρόπον ἂν ὥς ῥᾶστα πίνουμεν.

c6 τυγχάνειν BT: τυχεῖν W c8 ἀπτόμενός σου TW: om. B
d1 προσέστη TW: πρόσεστιν B d5 τὸ BTW: τὸν corr. Coisl.
καινότερον re vera BTW e1 τιμῶμαι TW: τιμῶμεν B e3 ἡ
καὶ TW: καὶ B e4 ἡ γε TW: εἴ γε B e8 μὲν καὶ BT:
μὲν W a5 ῥᾶστα BTW: ἡδιστα γρ. t a8 παρήστε BTW:

Τὸν οὖν Ἀριστοφάνη εἰπεῖν, Τοῦτο μέντοι εὖ λέγεις, ὦ
Πausανία, τὸ παντὶ τρόπῳ παρασκευάσασθαι ῥαστώνην τινα
τῆς πόσεως· καὶ γὰρ αὐτὸς εἰμι τῶν χθὲς βεβαπτισμένων.

Ἀκούσαντα οὖν αὐτῶν ἔφη Ἐρυξίμαχον τὸν Ἀκουμενοῦ 5
Ἡ καλῶς, φάναι, λέγετε. καὶ ἔτι ἐνὸς δέομαι ὑμῶν ἀκοῦσαι
πῶς ἔχει πρὸς τὸ ἐρρῶσθαι πίνειν, Ἀγάθων(ος).

Οὐδαμῶς, φάναι, οὐδ' αὐτὸς ἔρρωμαι.

Ἐρμαιον ἂν εἴη ἡμῖν, ἡ δ' ὅς, ὥς ἔοικεν, ἐμοὶ τε καὶ c
Ἀριστοδήμῳ καὶ Φαῖδρῳ καὶ τοῖσδε, εἰ ὑμεῖς οἱ δυνατώτατοι
πίνειν νῦν ἀπειρήκατε· ἡμεῖς μὲν γὰρ αἰεὶ ἀδύνατοι. Σω-
κράτη δ' ἐξαίρῳ λόγον· ἱκανὸς γὰρ καὶ ἀμφότερα, ὥστ'
ἐξαρκέσει αὐτῷ ὅποτερ' ἂν ποιῶμεν. ἐπειδὴ οὖν μοι δοκεῖ 5
οὐδεὶς τῶν παρόντων προθύμως ἔχειν πρὸς τὸ πολλὴν πίνειν
οἶνον, ἴσως ἂν ἐγὼ περὶ τοῦ μεθύσκεσθαι οἶον ἔστι τάληθῃ
λέγων ἡττον ἂν εἴην ἀηδής. ἐμοὶ γὰρ δὴ τοῦτό γε οἶμαι
κατάδηλον γεγονέναι ἐκ τῆς ἱατρικῆς, ὅτι χαλεπὸν τοῖς d
ἀνθρώποις ἡ μέθη ἐστίν· καὶ οὔτε αὐτὸς ἐκὼν εἶναι πόρρω
ἐθελήσαιμι ἂν πίνειν οὔτε ἄλλῳ συμβουλεύσαιμι, ἄλλως τε
καὶ κραπαλῶντα ἔτι ἐκ τῆς προτεραιίας.

Ἀλλὰ μὴν, ἔφη φάναι ὑπολαβόντα Φαῖδρον τὸν Μυρρινού- 5
σιον, ἔγωγέ σοι εἴωθα πείθεσθαι ἄλλως τε καὶ ἄτ' ἂν περὶ
ἱατρικῆς λέγῃς· νῦν δ', ἂν εὖ βουλεύωνται, καὶ οἱ λοιποί.
ταῦτα δὴ ἀκούσαντας συγχωρεῖν πάντας μὴ διὰ μέθης e
ποιήσασθαι τὴν ἐν τῷ παρόντι συνουσίαν, ἀλλ' οὕτω πίνοντας
πρὸς ἡδονήν.

Ἐπειδὴ τοίνυν, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον, τοῦτο μὲν δέ-
δοκται, πίνειν ὅσον ἂν ἕκαστος βούληται, ἐπάναγκες δὲ μηδὲν 5

b3 παρασκευάσασθαι TW: παρασκευάζεσθαι B b5 αὐτῶν TW:
αὐτὸν B Ἐρυξίμαχον T: Εὐρυξίμαχον W: τὸν Ἐρυξίμαχον B ἀκου-
μένου BTW b7 Ἀγάθωνος Vahlen: ἀγάθων BTW c4 ἐξαίρῳ
Heindorf: ἐξαίρω BTW c8 ἀηδής TW: ἀηλης B d4 κραπα-
λῶντα TW: κραπαλοῦντα B d5 φαῖδρον TW: φαίδρων B μυρ-
ρινούσιον B: μυρινούσιον TW d7 λέγῃς BW: λέγεις T δ' ἂν
εὖ TW: δ' αὖ εὖ B βουλεύωνται corr. Coisl.: βούλωνται
BTW

εἶναι, τὸ μετὰ τοῦτο εἰσηγοῦμαι τὴν μὲν ἄρτι εἰσελθοῦσαν αὐλητρίδα χαίρειν ἔαν, αὐλοῦσαν ἑαυτῇ ἢ ἂν βούληται ταῖς γυναιξὶ ταῖς ἔνδον, ἡμᾶς δὲ διὰ λόγων ἀλλήλοις συνείναι τὸ τήμερον· καὶ δι' οἷων λόγων, εἰ βούλεσθε, ἐθέλω ὑμῖν εἰσηγήσασθαι.

- 177 Φάναι δὴ πάντας καὶ βούλεσθαι καὶ κελεύειν αὐτὸν εἰσηγεῖσθαι. εἰπεῖν οὖν τὸν Ἑρμύμαχον ὅτι Ἡ μὲν μοι ἀρχὴ τοῦ λόγου ἐστὶ κατὰ τὴν Εὐριπίδου Μελανίππην· οὐ γὰρ ἔμὸς ὁ μῦθος, ἀλλὰ Φαῖδρου τοῦδε, ὃν μέλλω λέγειν.
- 5 Φαῖδρος γὰρ ἐκάστοτε πρὸς με ἀγανακτῶν λέγει Οὐ δεινόν, φησὶν, ὦ Ἑρμύμαχε, ἄλλοις μὲν τισι θεῶν ὕμνους καὶ παίονας εἶναι ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεποιημένους, τῷ δὲ Ἑρωτι, τηλικούτῳ ὄντι καὶ τοσοῦτῳ θεῷ, μηδὲ ἓνα πώποτε τοσοῦτων
- b γεγονότων ποιητῶν πεποιηκέναι μηδὲν ἐγκώμιον; εἰ δὲ βούλει αὐτὸν σκέψασθαι τοὺς χρηστοὺς σοφιστάς, Ἡρακλέους μὲν καὶ ἄλλων ἐπαίνους καταλογάδην συγγράφειν, ὥσπερ ὁ βέλτιστος Πρόδικος—καὶ τοῦτο μὲν ἦττον καὶ θαυμαστόν, ἀλλ' ἔγωγε
- 5 ἤδη τιμὴν ἐνέτυχον βιβλίῳ ἀνδρὸς σοφοῦ, ἐν ᾧ ἐνήσαν ἅλες ἐπαινον θαυμάσιον ἔχοντες πρὸς ὠφελίαν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα
- c συχρὰ ἴδοις ἂν ἐγκεκωμιασμένα—τὸ οὖν τοιούτων μὲν πέρι πολλὴν σπουδὴν ποιήσασθαι, Ἑρωτα δὲ μηδένα πῶ ἀνθρώπων τετολμηκέναι εἰς ταυτηνὴ τὴν ἡμέραν ἀξίως ὑμνῆσαι· ἀλλ' οὕτως ἡμέλῃται τοσοῦτος θεός. ταῦτα δὴ μοι δοκεῖ εἶ
- 5 λέγειν Φαῖδρος. ἐγὼ οὖν ἐπιθυμῶ ἅμα μὲν τούτῳ ἔρανον εἰσενεγκεῖν καὶ χαρίσασθαι, ἅμα δ' ἐν τῷ παρόντι πρέπον μοι δοκεῖ εἶναι ἡμῖν τοῖς παροῦσι κοσμήσαι τὸν θεόν. εἰ οὖν
- d συνδοκεῖ καὶ ὑμῖν, γένοιτ' ἂν ἡμῖν ἐν λόγοις ἱκανὴ διατριβή· δοκεῖ γάρ μοι χρῆναι ἕκαστον ἡμῶν λόγον εἰπεῖν ἔπαινον Ἑρωτος ἐπὶ δεξιᾷ ὥς ἂν δύνηται κάλλιστον, ἄρχειν δὲ

Φαῖδρον πρῶτον, ἐπειδὴ καὶ πρῶτος κατακείται καὶ ἔστιν ἅμα πατὴρ τοῦ λόγου.

Οὐδεὶς σοι, ὦ Ἑρμύμαχε, φάναι τὸν Σωκράτη, ἐναντία ψηφιεῖται. οὔτε γὰρ ἂν που ἐγὼ ἀποφῆσαιμι, ὅς οὐδὲν φημι ἄλλο ἐπίστασθαι ἢ τὰ ἐρωτικά, οὔτε που Ἀγάθων καὶ Πανσανίας, οὐδὲ μὴν Ἀριστοφάνης, ᾧ περὶ Διόνυσον καὶ Ἀφροδίτην πᾶσα ἡ διατριβή, οὐδὲ ἄλλος οὐδεὶς τουτωνῶν ἐγὼ ὀρώ. καίτοι οὐκ ἐξ ἴσου γίνεται ἡμῖν τοῖς ὑστάτοις κατακειμένοις· ἀλλ' ἔαν οἱ πρόσθεν ἱκανῶς καὶ καλῶς εἴπωσιν, ἐξαρκέσει ἡμῖν. ἀλλὰ τύχῃ ἀγαθῇ καταρχέτω Φαῖδρος καὶ ἐγκωμιαζέτω τὸν Ἑρωτα.

Ταῦτα δὴ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἄρα συνέφασάν τε καὶ ἐκέλευον ἅπερ ἰὸ Σωκράτης. πάντων μὲν οὖν ἂ ἕκαστος εἶπεν, οὔτε πᾶν ὁ Ἀριστόδημος ἐμέμνητο οὔτ' αὖ ἐγὼ ἂ ἐκεῖνος ἔλεγε πάντα· ἂ δὲ μάλιστα καὶ ὧν ἔδοξέ μοι ἀξιωμακρόνεντον, τούτων ὑμῖν ἐρῶ ἐκάστου τὸν λόγον.

Πρῶτον μὲν γάρ, ὥσπερ λέγω, ἔφη Φαῖδρον ἀρξάμενον ἐνθένδε ποθὲν λέγειν, ὅτι μέγας θεὸς εἴη ὁ Ἑρως καὶ θαυμαστός ἐν ἀνθρώποις τε καὶ θεοῖς, πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, οὐχ ἥκιστα δὲ κατὰ τὴν γένεσιν. τὸ γὰρ ἐν τοῖς πρεσβύτατον εἶναι τὸν θεὸν τίμιον, ἢ δ' ὅς, τεκμήριον δὲ τούτου· γονῆς γὰρ Ἑρωτος οὔτ' εἰσὶν οὔτε λέγονται ὑπ' οὐδενὸς οὔτε ἰδιώτου οὔτε ποιητοῦ, ἀλλ' Ἡσίοδος πρῶτον μὲν Χάος φησὶ γενέσθαι—

αὐτὰρ ἔπειτα

Γαί' εὐρύστερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ,
ἢ δ' Ἑρως

e 2 ἢ B Aristaeetus; om. TW e 7 ἔρα] ἅμα Wytttenbach
a 1 & B TW: ὅσα in marg. t a 4 ἀξιωμακρόνεντον B: ἀξιωμακρόνεντον εἶναι TW: ἀξιωμακρόνεντων b a 9 πρεσβύτατον... τὸν θεὸν W: πρεσβύτατον... τῶν θεῶν B: πρεσβυτάτοις... τῶν θεῶν T
b 2 γονῆς B TW: γονα Stobaeus

e 7 αὐλητρίδα T: αὐλιτρίδα BW ἡὲν B: ἢ ἔαν W: ἔαν T
a 1 καὶ prius secl. Hermann a 7 παῖονας W: παίονας BT:
παῖονας bt b 1 μηδὲν] μηδὲ Valckenaer b 5 ἀνδρὸς σοφοῦ
TW: om. B b 6 ὠφελίαν T: ὠφέλειαν BW c 3 ἀξίως TW:
ἀξίω B d 3 κάλλιστον BT: κάλλιστα W